
kronika z życia izb adwokackich

Palestra 8/5(77), 99-100

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tych zapewnień aplikanta w najprostszym sposobie (przez zbadanie sprawy w sądzie) i zadowolili się zapewnieniem aplikanta, że akt odnaleźć nie można, choć przecież w pracy adwokackiej są one najważniejszym sprawdzianem jego działalności. W końcu doszło do tego, że zewnętrzne czynniki zmuszone były interweniować, co przecież nie przynosi chwały ogółowi adwokatów. Postępując w ten sposób, obwiniony dopuścił się naruszenia swych obowiązków zawodowych, i to obowiązków kierownika zespołu, patrona i adwokata (art. 87 ust. 1 ustawy z 27 czerwca 1950 r.).

Z sytuacją tą wiąże się drugi zarzut aktu oskarżenia. Zarzut ten dotyczy stosunku adwokata do klienta. Podstawą tego stosunku jest zaufanie, jakie powinno żywić społeczeństwo w stosunku do adwokata i jakie tym samym jest jedną z najważniejszych podstaw jego działalności. Wszystko to, co adwokat mówi klientowi, powinno odpowiadać prawdzie. Jeżeli adwokat sam osobiście nie przekonał się o tej prawdzie, to nie może zapewniać klienta, że właśnie tak jest. Tymczasem w niniejszej sprawie obwiniony zapewnił klienta, że „wszystko jest w porządku”. Obwiniony złożył to zapewnienie na podstawie nie sprawdzonych przez siebie zapewnień apl. Z. Niemniej jednak przez tego rodzaju zapewnienie ob-

winiony wprowadził w błąd klienta, naruszając przez to jego zaufanie.

Art. 100 ustawy o ustr. adwok. reguluje uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej co do wniesienia rewizji w ciągu sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczeń. Paragraf 39 rozp. z 11 marca 1959 r. wkłada na prezesa wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej obowiązek przesyłania odpisu orzeczeń w ciągu 14 dni od uprawomocnienia. Są to przepisy bezwzględnie obowiązujące. Obwiniony jako Prezes Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej uchybił tym przepisom z ujemnymi skutkami dla władz nadrzędnych w dwóch sprawach: KD 5/59 i KD 6/59. Komisja wyklucza tu celowość działania. Komisja bierze pod uwagę bardzo trudne warunki pracy obwinionego ze względu na brak personelu w Radzie Adwokackiej w C, szczupłość lokalu oraz brak urządzeń. Niemniej jednak fakt uchybienia ze strony obwinionego nastąpił, bo obowiązek, o którym wspomniano wyżej, ciążył i ciąży wyłącznie na prezesie danej wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej, którym był obwiniony. Powyższe uchybienie stanowi naruszenie art. 87 prawa o ustr. adw.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

Szkolenie ideologiczne. Wzorem lat ubiegłych Wojewódzka Rada Adwokacka w Białymstoku wspólnie z organizacją partyjną kontynuuje prelekcje szkoleniowe dla adwokatów i aplikantów adwokackich. W bieżącym roku odbyły się trzy prelekcje na temat: 1. „Bilans osiągnięć w polityce międzynarodowej roku 1963”, 2. „Inicjatywy dyplomatyczne Polski”, 3. „Miejsce Polski w świecie”.

Prelekcje prowadzą lektorzy KW Partii. Dzięki ciekawej tematyce i doborowi prelegentów prelekcje cieszą się dużą popularnością i frekwencją. W zasadzie są one organizowane co miesiąc.

Na najbliższe miesiące zaplanowano przeprowadzić następujące prelekcje: „Rola Kościoła we współczesnym świecie” oraz „Aktualne kierunki w literaturze i sztuce”.

(S.)

Izba warszawska

1. Front Jedności Narodu. Stołeczny Komitet Frontu Jedności Narodu w Warszawie powołał Komitet Frontu Jedności Narodu przy Warszawskiej Radzie Adwokackiej w następującym składzie: Józef Boroda, Jerzy Egiersdorff, Henryk Ejchart, Mieczysław Hiszpański, Alojzy Jeziorski, Wojciech Krajewski, Ryszard Marek, Józef Mierzyński, Bronisław Olszewski, Julian Orlewicz i Bronisław Winnicki.

Na posiedzeniu w dniu 20 marca 1964 r. dokonano wyboru przewodniczącego i zastępców. Na przewodniczącego wybrano Henryka Ejcharta, a na zastępców Bronisława Olszewskiego i Juliana Orlewicza.

2. Zebranie kierowników zespołów. Rada Adwokacka w Warszawie zorganizowała w dniu 31 marca 1964 r. naradę kierowników zespołów i księgowych, poświęconą zagadnieniu nowych przepisów dotyczących ubezpieczenia społecznego adwokatów, którzy pracują w zespołach adwokackich.

Na zebraniu tym — poza zagadnieniem ubezpieczeń — omawiano także kwestie związane z systemem obliczania wynagrodzeń adwokatów zatrudnionych w zespołach. W szczególności chodziło o prawidłowy podział tzw. „nadwyżki” pomiędzy wszystkich członków zespołu.

Już ukazały się w sprzedaży nowe publikacje

WYDAWNICTWA PRAWNICZEGO

J. Bafia

ZMIANA KWALIFIKACJI PRAWNEJ CZYNU W PROCESIE KARNYM

Str. 252

Cena zł 34,

KONSTYTUCJA I PODSTAWOWE AKTY USTAWODAWCZE POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ. Wyd. IV uzupełnione. Według stanu prawnego na dzień 1 marca 1964 r. Opr. A. Gwiżdż, J. Zakrzewska.

Str. 336+4 plansze.

Cena zł 35.—

J. Kruszevska, T. Jackowski

DOSTAWY, ROBOTY I USŁUGI JEDNOSTEK SPÓŁDZIELCZYCH, SPOŁECZNYCH I PRYWATNYCH. Wyd. II uzupełnione. Według stanu prawnego na dzień 1 marca 1964 r.

Str. 208

Cena zł 18,—

PRAWO O USTROJU SĄDÓW POWSZECHNYCH ORAZ WAŻNIEJSZE PRZEPISY ZWIĄZKOWE. Wyd. II. Według stanu prawnego na dzień 1 marca 1964 r.

Str. 76

Cena zł 4,—

Do nabycia w księgarniach „Domu Książki” lub w drodze zamówień kierowanych pod adresem:

WYDAWNICTWO PRAWNICZE, WARSZAWA, AL. UJAZDOWSKIE 11.